

ใบปิดหน้าเพิ่ม

นักอ่านส่วนใหญ่ที่คุ้นกับงานและแนวคิดของผู้เขียน โดยเฉพาะผู้ที่เคยผ่านตา *ปลาที่ว่ายในสนามฟุตบอล* อาจรู้สึกแปลกใจที่ผู้เขียนเล่นเรื่องโหราศาสตร์และไสยศาสตร์ในนวนิยายเรื่องนี้

ในฐานะคนเขียนหนังสือ อิสรภาพในการเขียนย่อมอยู่เหนือข้อจำกัดทางความคิดที่แตกต่าง ทุกประเด็นทุกแนวคิดสามารถนำมาเขียนเป็นนิยายได้ เนื่องจากนิยายก็คือนิยายและมิได้เป็นตัวแทนแสดงความเห็นของผู้เขียนเกี่ยวกับประเด็นนั้น ๆ เสมอไป (และแน่นอน หนังสือเล่มนี้มิได้เป็นตัวแทนแสดงความเห็นของผู้เขียนเกี่ยวกับประเด็นโหราศาสตร์และไสยศาสตร์แต่อย่างใด) การอ่านโดยใช้วิจารณญาณจึงเป็นสิ่งที่ควรกระทำ

เช่นกัน นวนิยายเรื่องนี้ได้ล่องล้าเข้าไปในพื้นที่ของคติฆาตกรรมที่เกิดขึ้นจริงในอดีต โดยที่ผู้เขียนมิได้มีเจตนาพื้นผอยหาตะเข็บ ก่อให้เกิดความไม่สบายใจแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องแต่อย่างใด เจตนาของผู้เขียนชัดเจนยิ่ง นั่นคือการแสดงความคารวะชีวิตและผลงานของนักร้องนักแต่งเพลงลูกทุ่งไทยรุ่นบุกเบิกที่เต็มไปด้วยสีสัน ซึ่งได้สร้างคุณูปการและวางรากฐานวงการเพลงลูกทุ่งไทยมาจนทุกวันนี้ อีกประการหนึ่งเนื่องจากคติต่าง ๆ เหล่านี้หมดอายุความไปนานแล้ว จึงน่าจะเป็นโอกาสอันดีที่เราจะศึกษาประวัติศาสตร์วงการเพลงลูกทุ่งไทยในรูปของเรื่องอ่านเล่น

วินทร์ เลียววาริณ

25 กรกฎาคม 2549



ตัวละครสมมุติ

ทีมสืบสวนสอบสวน : พุ่มรัก พานสิงห์, จันทรแรม, สามิต 14, ร.ต.ต. สมศักดิ์ นิยมมาวษ์, ร.ต.ต. ธนุ จำเริญจิตต์, จำเแข็ง, เจ เมืองดอน

ตำรวจ : ร.ต.ต. กฤษณ์ เกศกำจร, ร.ต.ต. ดวง เสนไทย, ร.ต.อ. จำเนียร เสนไทย, พ.ต.ท. สำราญ ที่มานุภาพ, พ.ต.ต. จำริญ จรแจ้ง, พ.ต.ต. อาหาร นิพัทธ

นักร้อง / นักแต่งเพลง : ศรไพร ไกรสรณ์, ไชแสง สุพรรณรุ่ง, สมบุญ สุพรรณรุ่ง / บุณย์ บรรณวาทย์, พรพจน์ พงษ์นคร, ตีรวิทย์ ปักดวงใจ, มนต์ เมืองเพลง, บรรเจิด บรรจงสินธุ์, เสก

แพทย์ : นายแพทย์นพ สินแสวด, นายแพทย์ประไพช ชนาชัยพร

วัด : กรมมธุติภิบาล (พ.ต.ท. สาโรช ธรรมชนะ), หลวงพ่อห้วย, หลวงพ่อ กลด, อากลิโกภิกขุ, นายม้วน, นายแมน

ผู้มีมือปืน : จักรราศี, แดง นายนค์

นักโหราศาสตร์ : อาจารย์ทศ, อาจารย์กุนเธอร์, เจตน์ จันทา

อื่น ๆ : กานต์ เกศกำจร, การะเกด เกศกำจร, การบูร สกลวรรณ, นวลศรี สกลวรรณ, บุณย์ สุพรรณรุ่ง, อรสม ไกรสรณ์, ทศนีย์ ลาวันย์วงศ์, รัชนิ พูนชาติ, วไลยา-ภานุ เวณวัตร, วิไล วงศ์ปันหย้า, ธนิต พงศ์หาร

